

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011571
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8121011571.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom na hlavnom pojednávaní konanom v Prešove dňa 24. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Levoči, trvale bytom C. – D., A. D. E. XX/X, okr. Levoča

sa uznáva vinným

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože:

v období od 07.07.2020 doposiaľ v C. – D., F. G. a inde si úmyselne riadne a včas riadne neplnil zákonnú výživovacia povinnosť na svoje maloleté deti H. I., nar. XX.XX.XXXX a J. I., nar. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29Pc/1/2017 zo dňa 07.12.2017 s právoplatnosťou dňa 08.01.2018, bolo určené jeho otcovstvo k maloletým a bol zaviazaný prispievať na výživu mal. H. sumou 60,- Eur mesačne a mal. J. sumou 40,- Eur mesačne vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto za uvedené obdobie dlhuje J. I. po odpočítaní zaplatených súm vo výške 775,- Eur, sumu najmenej 3.425,- Eur, pričom skutku sa dopustil hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/3/2020 zo dňa 17.06.2020, právoplatným 15.07.2020, ktorým mu za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov,

teda

úmyselne najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, oproti neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 14. októbra 2021, bola podaná na obžalovaného A. B. obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od 07.07.2020 doposiaľ v C. – D., F., G. a inde si úmyselne riadne a včas riadne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti H. I., nar. XX.XX.XXXX a J. I., nar. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29Pc/1/2017 zo dňa 07.12.2017 s právoplatnosťou dňa 08.01.2018, bolo určené jeho otcovstvo k maloletým a bol zaviazaný prispievať na výživu mal. H. sumou 60,- Eur mesačne a mal. J. sumou 40,- Eur mesačne vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto za uvedené obdobie dlhuje J. I. po odpočítaní zaplatených súm, sumu najmenej 925,- Eur, pričom skutku sa dopustil hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/3/2020 zo dňa 17.06.2020, právoplatným 15.07.2020, ktorým mu za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej J. I., svedka K. F., ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov.

Obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania vyhlásil svoju nevinu. Ďalej uviedol, že on riadne platil výživné podľa svojich schopností a možností v roku 2020 avšak v priebehu tohto roku, na základe informácii od matky detí, nadobudol presvedčenie, že nie je ich otcom., hoci je zapísaný v ich rodných listoch ako otec. On napriek tomu je ochotný zaplatiť to dlžné výživné, pokiaľ mu na to súd poskytne primeranú dobu. Od 7. júla 2020 do decembra 2020 pracoval ako D. v K., vo firme F. D.. Následne pracoval L. M. pre firmu F., p. F. v C. D.. Ďalej uviedol, že vôbec nie je pravda, že spolupráca s ním bola skončená kvôli tomu, že často používal alkoholické nápoje.

Poškodená J. I., matka mal. H. a mal. J., vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný jej už dosť dlho neplatí výživné na ich deti. Ku dňu 28. januára 2022, má dlh vo výške 925,- Eur. Ona si vedie zoznam jednotlivých platieb. Ďalej uviedla, že je pravdou, že obžalovanému niekoľko krát hovorila, že nie je otcom ich detí ale myslela to tak, že keďže si neplní svoje povinnosti ako otec, tak z toho dôvodu, že nie je ich otcom. Nikdy nespochybovala, že on je biologickým otcom ich detí. V minulosti boli niekoľko krát dohodnutí, že príde ku deťom avšak obžalovaný neprišiel.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, prečin zanedbanie povinnej výživy spácha ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov, za takýto čin odsúdený.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č. k. 29Pc/1/2017 zo dňa 07.12.2017 právoplatným dňa 8.1.2018, bol obžalovaný zaviazaný platiť z titulu výživného pre dcéru H., výživné vo výške 60,- Eur mesačne pre dcéru J. a výživné vo výške 40,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám J. I..

Trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove, sp. zn.: 15T/3/2020 zo dňa 17.6.2020, právoplatným a vykonateľným dňa 15.7.2020, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojim dcéram, tak ako na to bol zaviazaný vyššie uvedeným rozsudkom v civilnom konaní. Tento trestný rozkaz mu bol oznámený dňa 7.7.2020.

Obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že plneniu jeho vyživovacej povinnosti mu bránia objektívne skutočnosti, keďže sa mu nepodarilo zamestnať sa. Tiež poukázal na to, že má viacero vyživovacích povinností.

Zo správy ÚPSVaR Poprad, pracovisko G. zo dňa 12.5.2021 vyplýva, že obžalovaný bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokuprácu, dňa 29.9.2020, pričom v tejto evidencii bol vedený od 27.3.2020.

Zo správy ÚPSVaR Poprad, pracovisko G. zo dňa 2.3.2023, vyplýva, že obžalovaný bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokuprácu, dňa 31.7.2022, pričom v tejto evidencii bol vedený od 1.12.2021.

Z výpovede svedka K. F. na hlavnom pojednávaní spolu s úradným záznamom zo dňa 20. 9.2021 vyplýva, že obžalovanému dal šancu pre neho pracovať, avšak pre problémy s alkoholom s ním ukončil spoluprácu.

So správy obchodnej spoločnosti N. C. M. zo dňa 3.3.2023 a správy O. D. zo dňa 17.10.2023 vyplýva, že obžalovaného nikdy nezamestnávali ani sa u nich neuchádzal o prácu.

Z lustrácie registrov Sociálnej poisťovne zo dňa 14.9.2022 vyplýva, že obžalovaný nebol riadne zamestnaný od 7. júla 2020 do decembra 2020, ako D. vo firme F. D., K..

Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že obžalovaný v rozhodnom období nebol nikde zamestnaný, hoci mu to jeho osobné pomery umožňovali. Tým, že nemal riadne zamestnanie, hoci ho mať mohol, sa úmyselne vyhýbal nadobudnutiu riadneho príjmu a z tohto plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný mal v priebehu konania pred súdom, dostatok času presvedčiť súd, že sa chce skutočne zamestnať a následne platiť riadne výživné a zaplatiť dlh na výživnom. Vyššie uvedené skutočnosti však preukazujú opak.

Z takto uvedených dôvodov, ho preto súd uznal vinným z úmyselného prečinu zanedbanie povinnej výživy, podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. Zákona, pretože za obdobie od 7.7.2020 do dňa vyhlásenia rozsudku, nezaplatil výživné na svoje deti po odpočítaní zaplatených súm vo výške 775,- Eur, sumu najmenej 3.425,- Eur. Súd výšku zaplatených súm ustálil z predložených poštových peňažných poukazov ako z vyjadrenia poškodenej o tom, kedy a koľko jej v rozhodnom období, obžalovaný zaplatil nejaké sumy na výživné.

Obžalovaný za celé rozhodné obdobie, bol zapísaný v rodných listoch mal. H. a mal. J. ako ich rodič - otec a preto bol povinný uhrádzať na ne z tohto titulu výživné.

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona sa páchatel' prečinu zanedbanie povinnej výživy, potrestá odňatím slobody od jedného roka do piatich rokov.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona Príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd nezistil u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistená však bola príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže obžalovaný už bol v

minulosti odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/76/2016 zo dňa 9.8.2016 a rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 24.5.2023.

V tomto prípade teda prevažujú priťažujúce okolnosti, čo súd zoberal v zmysle § 38 ods. 2 a ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu a výmeru trestu do úvahy.

Ustanovenie § 207 ods. 3 Trestného zákona stanovuje rozpätie trestu odňatia slobody, ktorý možno sa tam uvedený skutok páchatelovi uložiť, od 1 do 5 rokov, pričom v tomto prípade nastala prevaha priťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona sa preto dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby predstavuje 4 roky (48 mesiacov), z čoho jedna tretina je 1 rok a 4 mesiace (16 mesiacov). Dolná hranica trestnej sadzby zákonom stanovenej na 1 rok sa teda zvyšuje o uvedenú jednu tretinu, t. j. zvyšuje sa o 1 rok a 4 mesiace, čoho výsledkom je, že spodná hranica trestnej sadzby, ktorú možno uložiť v tomto prípade sú 2 roky a 4 mesiace (dvadsaťosem mesiacov).

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených okolností, súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v trvaní dvadsiatich ôsmich mesiacov, majúc za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, ktorý sa prejaví tým, že urobí všetko preto, čo je v jeho silách a možnostiach aby sa riadne zamestnal a následne riadne plnil svoje vyživovacie povinnosti.

Súd musel uložiť obžalovanému v zmysle § 49 ods.2 Tr. zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný spáchal tento prečin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti má súd zato, že vzhľadom na osobné a rodinné pomery obžalovaného, keď podľa vlastných slov má aj ďalšie vyživovacie povinnosti bude jeho náprava lepšie zaručená, keď ho súd zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.